HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הכל מודים. ולפילו לרבנן דאמרי אבודה בשעת הפרשה רועה מודו שאם משך אחת מהן [ז] והקריבה מלעבוד דחה האחרת בידים דגלי דעתיה דלא איכפת ליה מינה ולפילו משך האבודה ונתכפר בה והנשארת היא שלא נאבדה מעולם מתה וכי פליגי רבנן היינו בנא לימלך דגלי דעתיה דניחא ליה בתקנתייהו (ח) שהפרים מטמא ואבדה והפרים אחרת ונמצאת הראשונה וכפ"ל לפנינו לימלך מה יעשה אמריגן ליה לך התכפר [ט] באבודה ושאינה אבודה תרעה הא נמי דקתני מאלו ומאלו דמשמע דאם אבודה מאחד מהן השני ילך ליה המלה ולפילו נתכפר באבודה משכחת לה כגון שמשך מדעתו ולא נמלך דהשם רבנן מודו אלכך תנא הך תקנתא יציא מאלו ומאלו [י] והך תקנתא ניחא ליה טפי מלונו יבוא ויטרח לבית דין וימלך ונאמר לו שיתכפר באבודין ושאינן אבודין יפלו לגדנה: **אלא לרבי אבא דאמר.** אפי' משך מדעתו את האבודה ונתכפר בה אמרי רבנן דתרעה [כ] הואיל והיא לא נאבדה ולא נאבדה מעולם ואע"ג דלא נמלך ובהא פליגי: **דרבי סבר מפרש לאבוד לאבוד דמי.** המפרש תחת קרבן לאבוד דינו כאבוד וכי היכי דאם נתכפר בשאינו אבוד שאינו אבוד הכי נמי כי מתכפר באבוד מת שאינו אבוד: **ורבנן סברי לאו לאבוד דמי.** (ג) והא דקתני מאלו ומאלו דמשמע הא אם התכפר באחד מהן ולפילו באבודין ילכו שאינן אבודין ליה המלה רבי היא ולא רבנן דיאשא רבנן וסיפא רבי: [ב] **הכי קאמר דבר זה מחלוקת רבי ורבנן.** הך סיפא דקתני לפלוגתא בהדיא [י] הכי קאמר דקא"ל דבר זה הנך בני דלעיל דפליגי אהדדי תדא רבי ותדא רבנן: [ד] **השתא לרב הונא דאמר הכל מודים שאם משך אחד מהן והקריב בין נתכפר באבוד בין נתכפר בו' מאי הקריב דקתני ריש"א והקריב אחרת אחרת הקריב לשחוט מדעתו.** והכי קאמר הקריב אחרת לשחיטה מתחיה וסתם הקריב מדעתו משמע ואחר כך שהקריב אחרת מדעתו לשחיטה נמצאת הראשונה ועדיין לא נשחטה האחרת זו תמות הנותרת ולפילו הניח את זו ונתכפר באבודה הואיל ולא נמלך וריש"א וסיפא דברי הכל [ג] דהשתא ליכא למידק מריש"א הא לא הקריב רועה דקא"ל דבלא הקריב עסקינן וסיפא נמי דקתני יציא מאלו ומאלו אבל אי מייתי מחד מייניהו אזלי אינך ליס המלה דברי הכל דמסתמא משמע שהקריב מדעתו בלא נמלך: **אלא לר' אבא דאמר רב דאמר.** לקמן נמי הכל מודים שאם נתכפר בשאין אבודה דאבודה דפישא מתה על מה נחלקו על נתכפר באבודה ונשתייר? שאינו אבודה: **דר' סבר מפרש לאבודה.** מה שהפרש תחת האבודה דינו כאבוד מה אבודה כשנשתיירה מתה אף שאינה אבודה אם נשתיירה נמי מתה: **ורבנן סברי מפרש לאבוד לאו כאבוד דמי אלא אם נשתיירה שאינה אבודה רועה.** וגבי מעות נמי המפרש מעות לחטאתו ואבדה והפרש מעות אחרת תחתיה לאבוד לאו כאבוד דמי סברי רבנן ואע"ג דהביא מאלו ולא הביא מאלו הני שאינן אבודין יפלו לגדנה לטעמיה דר' אבא לא מיתוקמא סיפא דדייקינן מינה הא הביא מאלו ולא הביא מאלו הנך דאישתיירו ילכו ליס המלה כרבנן אלא כר' רישא סתם לן תנא כרבנן וסיפא כר'. אין: **ומאי קמ"ל הני סתמי דפליג ר' ורבנן.** הא בהדיא קתני לה בסיפא דפליגי המפרש כו': **ל"א** הניחא לרב הונא דאמר הכל מודים שאם משך אחת מהן מדעתו כדאמרן והקריב שהשניה דפישא מתה בין אם נשתיירה אבודה בין אם נשתיירה שאינה אבודה מתה: סיפא. דדייקינן ילכו ליס המלה אתיא כר' וניחא נמי אליבא דרב הונא דאיכא לאוקומי נמי רישא כר' והיכי דמי דאיכא למימר מאי הקריב (דקתני בריש"א) אחרת תחתיה ואח"כ נמצא הראשונה דקתני לא הפרים ממש קאמר אלא והקריב אחרת תחתיה לשחיטה מדעתו (ולא הקריב ממש ותמות השניה) ולא שחטה עד שנמצאת חטאתו האבודה ונתכפר באבודה מדעתו. הראשונה תמות דקתני אההיא ראשונה קאמר דהקריב לשחוטה קודם שנמצאת האבודה להכי קרי ליה ראשונה ותמות משום דמשך אחת מהן מדעתו ואיכא למימר דאפי' רישא רבי היא וליכא למידק מינה טעמא משום דהקריב דלאו הקריב ממש הוא אלא הקריב לשחיטה. אלא לר' אבא אמר רב דאמר הכל מודים שאם נתכפר כו' לא מיתוקמא סיפא כדדייקינן מינה דילכו ליס המלה כלל כרבנן אלא (כר') [לר'] דאמר המפרש לאבוד כאבוד דמי רישא כרבנן וסיפא כר' אין ומאי קמ"ל כו': **נופא אמר רב הונא אמר רב הכל מודין שאם משך אחת מהן והקריב מדעתו שהשניה מתה.** דקנסינן ליה הואיל ועבר מדעתו: **על מה נחלקו על הבא לימלך איזו יקריב דר' סבר לא עשו תקנה בקדשים.** דלא איכפת לן בההיא דמתה: **אלא אמרינן ליה לך התכפר בשאינה אבודה.** דלא איתילד ביה ריעותא ואבודה מתה דאיתילד ביה ריעותא: **ורבנן סברי עשו תקנה בקדשים.** כי היכי דלא תמות: **ואמרינן ליה לך התכפר באבוד כו'.** והכי נחלקו במתניתין בבא לימלך דר' דאמר דתמות קרבן אבודה ליה דאע"ג דבשעת הפרשה אבודה לא בשעת כפרה אפי' הכי תמות אע"ג דבא לימלך ורבנן סברי אם בא לימלך לעולם אין מתה השניה ולא משכחת לה דמתה אלא דהיא דנמצאת לאחר כפרה דההיא נתכפר בשאינה אבודה ונשתייר האבודה הלכך מתה אבל הבא לימלך לעולם לא מתה השניה משום דאמרינן ליה לך התכפר באבודה משום דעשו תקנה בקדשים: **יאכלו מה ת"ל.** דכתיב בחצר אהל מועד יאכלוה: **מה ת"ל.** הכתיב והנותרת מן המנחה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדוש בחצר אהל מועד ולא היה צ"ל יאכלו ולא יאכלוה אלא יאכלו: **מה ת"ל שאם היתה מועטת.** שאם לא היה לו (לכהן) לאכול אלא מעט מן המנחה: **אוכלין עמה חולין או תרומה כדי שתהא נאכלת על השבע.** כדי שיהא באכילתה שבועה: והדר דריש יאכלוה **מה ת"ל** שאם היתה לו מן מועד ולא היה צ"ל יאכלו ולא יאכלוה אלא יאכלו: **מה ת"ל שאם היתה מרובה.** שאם לא היה לו (לכהן) לאכול אלא מעט מן המנחה: **אוכלין** עמה חולין ותרומה אלמא דעשו תקנה המנחות הרבה אין אוכלין עמה חולין ותרומה כדי שלא תהא המנחה נאכלת מן הגפה לאחר שביעה להכי כתיב יאכלוה היא היא אע"ג דכשהיא מרובה אין אוכלין עמה חולין ותרומה כשהיא מועטת עשו תקנה דיאכלו עמה חולין ותרומה אלמא דעשו תקנה בקדשים: **מאי לאו** הא **ר"א הא.** דקשיא לרב הונא דאמר דר' סבר לא עשו תקנה בקדשים: **לא הא ר"א דרבנן היא:** ור' **אבא אמר רב הכל מודים** כו' **על מה נחלקו על אם נתכפר באבודה דר' סבר** כו'. והכי פליגי בהכי במתניתין דר' **דאמר תמות** קסבר אע"ג דאבודה בשעת הפרשה ולא בשעת כפרה ונשתייר שאינה אבודה אפי' הכי תמות משום **דמפרש לאבוד כאבוד דמי** אע"ג דשאינה אבודה בשתייר מתה: **ורבנן סברי** אם נשתייר אבודה אינה מתה דאין חטאת מתה אלא שנמצא לאחר כפרה דהיינו אם נתכפר באבודה ונשתייר שאינה אבודה אין מתה דמפרש לאבוד לאו כאבוד דמי:

הכל מודים שאם משך אחת והקריבה שהשניה מתה משכחת לה כגון שמשך אחת מהן והקריב ודברי הכל אלא [ט] **לרבי אבא אמר רב דאמר הכל מודים במתכפר בשאינה אבודה שאבודה מתה על מה נחלקו במתכפר באבודה דרבי סבר מפריש לאיבוד כאיבוד דמי ורבנן סברי לאו כאיבוד דמי רישא סתם לן כרבנן סיפא סתם לן כרבי** [יא] **ומאי קמשמע לן דפליגי רבי ורבנן בהדיא קתני לה מחלוקת רבי ורבנן בסיפא המפריש חטאת ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואחר כך נמצאת הראשונה והרי** [ב] **שתיהן עומדות אחת מהן תקרב ושניה תמות דברי רבי וחכמים אומרים אין חטאת מתה אלא שנמצאת מאחר שכיפרו בעלים ואין מעות הולכות לים המלח אלא שנמצאו מאחר שכיפרו בעלים הא קמשמע לן דבר זה מחלוקת רבי** [א] **ג) ורבנן** [ב] **גופא אמר רב הונא אמר רב הכל מודים** [א] **שאם משך אחת והקריבה שהשניה מתה לא נחלקו אלא בבא לימלך דרבי סבר לא עשו תקנה בקדשים ואמרינן** [ז] **לך התכפר בשאינה אבודה ואבודה מתה ורבנן סברי עשו תקנה בקדשים** [ח] **ואמרינן לך** [ב] **התכפר באבודה ושאינה אבודה תרעה מותיב רב משרשיא ולא עשו תקנה בקדשים והתניא** [ג] [1] **יאכלו מה ת"ל** [ב] **מלמד שאם היתה אכילה מועטת אוכלין עמה חולין ותרומה כדי שתהא נאכלת על השבע יאכלוה מה ת"ל שאם היתה אכילה מרובה אין אוכלין עמה חולין ותרומה כדי שלא תהא נאכלת על הגפה מאי לאו אפילו רבי לא רבנן** [ד] **ורבי אבא אמר רב הכל מודים** [ה] **במתכפר בשאינה אבודה שאבודה מתה על מה נחלקו דמתכפר באבודה דרבי סבר מפריש לאיבוד כאיבוד דמי ורבנן סברי לאו כאיבוד דמי תנן** [ה] **השני ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה שאין חטאת** [ו] **ציבור מתה** [ו] **הא דיחיד מתה** [ז] **ואמר רב בעלי חיים אינן נידחין כשהוא מתכפר בשני שבזוג ראשון מתכפר ואידך בתרא הוה ליה כמפריש לאיבוד וטעמא דציבור הא דיחיד מתה מאי**

יז) (**הכל מודים שאם משך אחת מהן** יז) **והקריבה**) **רישא רבי וסיפא** רבנן. ולפי קשיא ליתני לה נמי לר' אבא מאי הקריב לשחיטה וקודם שחיטה יז) (רלשונה) נמצאת ראשונה תמות ורבי היא דאמר אבודה בשעת הפרשה מתה וסיפא וריש"א רבי לאו פירכא היא דא"כ אמאי נקט הקריב כלל ליתני הפרים שמטמא דבשלמא לרב הונא נקט הקריב לאשמועינן מדעתו דאם משך ולא נמלך. לשון רש"י: הכל מודים שאם משך אחת מהן והקריב שהשניה מתה לא נחלקו אלא בבא לימלך דמתניתין דמנן וחכמים אומרים אין חטאת מתה אלא שנמצאת מאחר יח) שכפרו וי"ל דה"ק אין חטאת מתה דלא נוכל למנות לה תקנה אלא שנמצאת אחר שכפרו דאז אין לה תקנה ולר' אבא נמי יט) נפרש ליתנא דמתני' כן: **דרבי סבר לא עשו תקנה בקדשים.** תימה למ"ו הרמ"ל כ) וכי מאבדין קדשים בידים כיון דבידינו לתקן ותירץ כגון שיש ריוח בדבר כגון דאבודה כחוסה ושאינה אבודה שמינה דא"ל התכפר בטבודה כא) וכחוסה תמות:

אוכלין עמה חולין ותרומה. ולפי קשיא הא אין מכניסין חולין בעזרה לא קשיא יאכלוה מבחוץ ואחר כך יכנס ויאכל הנמנה כב) לרש"י ועי"ל דאין איסור להכניס חולין בעזרה אלא כשעושה אוס עבודה מהן כ) אבל בחנם אין לחוש דהא קמן דאדם נכנס עם בגדים חולין בעזרה כג) : **וטעמא** דציבור הא דיחיד מתה **מאי לאו** לרבנן. תימה למורי הר"ר אלחנן אמאי לא פריך בהדיא ממתני' דקתני וחכ"א אין חטאת מתה אלא שנמצאת לאחר שכפרו והא בכהא דשניהן בעין קודם כפרה וקאמר הא דיחיד מתה ואומר הרי"ר דאמתניתין לא מצי למיפרך דאיכא למימר מתניתין הכי קאמר שמתה אלא בשנמצאת אחר שכפרו דאז נמצאת קודם כפרה יראו ויביא מאלו ומאלו חטאת אבל בגי מעות שעירים לא שייך למימר הכי כד) ומיהו אפשר דס"ל לרבנן דמתניתין דאם נתכפר באחד מהן אפי' באבודה כה) שהיה תמות כי הכא בגי שעירים דלא אפשר לעשות תקנה אחרת דליכא למימר שיראו שיהן ויביא מאלו ומאלו שהרי בו

כא ב מיי' פ"ד מהלכות פסה"מ הלכה ג:

כא ג מיי' פ"א מהל' מעשה הקרבנות הלכה יא:

כב ד מיי' פ"ד מהל' פסה"מ הלכה ג:

כג ה [מיי' פ"ט מהל' עבודת יום"כ הלכה טו]:

תורה אור השלם

1. וְהַנּוֹתָרֶת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מַצּוֹת תֵּאָכֵל בַּמָּקוֹם קָדֹשׁ בַּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃ ויקרא ו ט

שינויי נוסחאות

א) כרבי אין רישא רבנן וסיפא רבי כו' (ש"ס) **ב)** שמתן עומדות תמימות אחת כו' (ש"ס) **ג)** וכרבנן. ל"ק הגיסא לרב הונא אמר רב דאמר הכל מודים כו' מתה בין כי נתכפר באבודה בין נתכפר באבודה דמי ולא מיתוקמא סיפא דדייקינן מינה הא הביא מאלו ולא הביא מאלו הנך דאישתיירו ילכו ליס המלה כרבנן אלא כר' רישא סתם לן תנא כרבנן וסיפא כר' אין: **ומאי קמ"ל הני סתמי דפליג ר' ורבנן.** הא בהדיא קתני לה בסיפא דפליגי המפריש כו': **ל"א** הניחא לרב הונא דאמר הכל מודים שאם משך אחת מהן מדעתו כדאמרן והקריב שהשניה דפישא מתה בין אם נשתיירה אבודה בין אם נשתיירה שאינה אבודה מתה: סיפא. דדייקינן ילכו ליס המלה אתיא כר' וניחא נמי אליבא דרב הונא דאיכא לאוקומי נמי רישא כר' והיכי דמי דאיכא למימר מאי הקריב (דקתני בריש"א) אחרת תחתיה ואח"כ נמצא הראשונה דקתני לא הפרים ממש קאמר אלא והקריב אחרת תחתיה לשחיטה מדעתו (ולא הקריב ממש ותמות השניה) ולא שחטה עד שנמצאת חטאתו האבודה ונתכפר באבודה מדעתו. הראשונה תמות דקתני אההיא ראשונה קאמר דהקריב לשחוטה קודם שנמצאת האבודה להכי קרי ליה ראשונה ותמות משום דמשך אחת מהן מדעתו ואיכא למימר דאפי' רישא רבי היא וליכא למידק מינה טעמא משום דהקריב דלאו הקריב ממש הוא אלא הקריב לשחיטה. אלא לר' אבא אמר רב דאמר הכל מודים שאם נתכפר כו' לא מיתוקמא סיפא כדדייקינן מינה דילכו ליס המלה כלל כרבנן אלא (כר') [לר'] דאמר המפריש לאבוד כאבוד דמי רישא כרבנן וסיפא כר' אין ומאי קמ"ל כו': **נופא אמר רב הונא אמר רב הכל מודין שאם משך אחת מהן והקריב מדעתו שהשניה מתה.** דקנסינן ליה הואיל ועבר מדעתו: **על מה נחלקו על הבא לימלך איזו יקריב דר' סבר לא עשו תקנה בקדשים.** דלא איכפת לן בההיא דמתה: **אלא אמרינן ליה לך התכפר בשאינה אבודה.** דלא איתילד ביה ריעותא ואבודה מתה דאיתילד ביה ריעותא: **ורבנן סברי עשו תקנה בקדשים.** כי היכי דלא תמות: **ואמרינן ליה לך התכפר באבוד כו'.** והכי נחלקו במתניתין בבא לימלך דר' דאמר דתמות קרבן אבודה ליה דאע"ג דבשעת הפרשה אבודה לא בשעת כפרה אפי' הכי תמות אע"ג דבא לימלך ורבנן סברי אם בא לימלך לעולם אין מתה השניה ולא משכחת לה דמתה אלא דהיא דנמצאת לאחר כפרה דההיא נתכפר בשאינה אבודה ונשתייר האבודה הלכך מתה אבל הבא לימלך לעולם לא מתה השניה משום דאמרינן ליה לך התכפר באבודה משום דעשו תקנה בקדשים: **יאכלו מה ת"ל.** דכתיב בחצר אהל מועד יאכלוה: **מה ת"ל.** הכתיב והנותרת מן המנחה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדוש בחצר אהל מועד ולא היה צ"ל יאכלו ולא יאכלוה אלא יאכלו: **מה ת"ל שאם היתה לו מן המנחה:** שאם לא היה לו (לכהן) לאכול אלא מעט מן המנחה: **אוכלין עמה חולין** ותרומה אלמא דעשו תקנה בקדשים: **מאי לאו** הא **ר"א הא.** דקשיא לרב הונא דאמר דר' סבר לא עשו תקנה בקדשים: **לא הא ר"א דרבנן היא:** ור' **אבא אמר רב הכל מודים** כו' **על מה נחלקו על אם נתכפר באבודה דר' סבר** כו'. והכי פליגי בהכי במתניתין דר' **דאמר תמות** קסבר אע"ג דאבודה בשעת הפרשה ולא בשעת כפרה ונשתייר שאינה אבודה אפי' הכי תמות משום **דמפרש לאבוד כאבוד דמי** אע"ג דשאינה אבודה בשתייר מתה: **ורבנן סברי** אם נשתייר אבודה אינה מתה דאין חטאת מתה אלא שנמצא לאחר כפרה דהיינו אם נתכפר באבודה ונשתייר שאינה אבודה אין מתה דמפרש לאבוד לאו כאבוד דמי:

הגהות הב"ח

(**א**) רש"י ד"ה הכל מודים וכו' מתקנתייהו כגון שהפרים: (**ב**) ד"ה אלא לרבי אבא וכו' דמרעה (אם) [דאת] שאינה אבודה הואיל והיא לא: (**ג**) ד"ה ורבנן וכו' דמי רע"כ הא דקתני:

הגהות הגר"א

[**א**] גמ' הקמ"ל כו' ורבנן. נרס"א ל"ק הגיסא לר"ק כו' על הקריבה בין נתכפר באבודה בין נתכפר בשאינה אבודה שהשני מתה מאי הקריב לשחוט מדעתו אלא לר' אבא דאמר הכל מודים כו' מתה בין כי נתכפר באבודה בין נתכפר בשאינה אבודה דמי ולא נמלכו על מה נחלקו על נתכפר באבודה דרבי סבר מפרש לאבוד כאבוד דמי ורבנן סברי לאו כאבוד דמי ולא הניחא לר' אבא דאמר הכל מודים כו' מתה בין כי נתכפר באבודה בין נתכפר בשאינה אבודה ולא נחלקו אלא בבא לימלך דרבי סבר לא עשו תקנה בקדשים ואמרינן לך התכפר בשאינה אבודה ואבודה מתה ורבנן סברי עשו תקנה בקדשים ואמרינן לך התכפר באבודה ושאינה אבודה תרעה מותיב רב משרשיא ולא עשו תקנה בקדשים והתניא יאכלו מה ת"ל מלמד שאם היתה אכילה מועטת אוכלין עמה חולין ותרומה כדי שתהא נאכלת על השבע יאכלוה מה ת"ל שאם היתה אכילה מרובה אין אוכלין עמה חולין ותרומה כדי שלא תהא נאכלת על הגפה מאי לאו אפילו רבי לא רבנן ורבי אבא אמר רב הכל מודים במתכפר בשאינה אבודה שאבודה מתה על מה נחלקו דמתכפר באבודה דרבי סבר מפריש לאיבוד כאיבוד דמי ורבנן סברי לאו כאיבוד דמי תנן השני ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה שאין חטאת ציבור מתה הא דיחיד מתה ואמר רב בעלי חיים אינן נידחין כשהוא מתכפר בשני שבזוג ראשון מתכפר ואידך בתרא הוה ליה כמפריש לאיבוד וטעמא דציבור הא דיחיד מתה מאי

מוסף רש"י

מובא בסוף המסכת

רבינו גרשום

אלא ל"ר' אבא אמר רב דאמר. לקמן נמי הכל מודים שאם נתכפר בשאין אבודה דאבודה דפישא מתה על מה נחלקו על נתכפר באבודה ונשתייר? שאינו אבודה: **דר' סבר מפריש לאבודה.** מה שהפרש תחת האבודה דינו כאבוד מה אבודה כשנשתיירה מתה אף שאינה אבודה אם נשתיירה נמי מתה: **ורבנן סברי מפריש לאבוד לאו כאבוד דמי אלא אם נשתיירה שאינה אבודה רועה.** וגבי מעות נמי המפריש מעות לחטאתו ואבדה והפרש מעות אחרת תחתיה לאבוד לאו כאבוד דמי סברי רבנן ואע"ג דהביא מאלו ולא הביא מאלו הני שאינן אבודין יפלו לנדבה לטעמיה דר' אבא לא מיתוקמא סיפא דדייקינן מינה הא הביא מאלו ולא הביא מאלו הנך דאישתיירו ילכו ליס המלה כרבנן אלא כר' רישא סתם לן תנא כרבנן וסיפא כר'. אין: **ומאי קמ"ל הני סתמי דפליג ר' ורבנן.** הא בהדיא קתני לה בסיפא דפליגי המפריש כו': **ל"א** הניחא לרב הונא דאמר הכל מודים שאם משך אחת מהן מדעתו כדאמרן והקריב שהשניה דפישא מתה בין אם נשתיירה אבודה בין אם נשתיירה שאינה אבודה מתה: סיפא. דדייקינן ילכו ליס המלה אתיא כר' וניחא נמי אליבא דרב הונא דאיכא לאוקומי נמי רישא כר' והיכי דמי דאיכא למימר מאי הקריב (דקתני בריש"א) אחרת תחתיה ואח"כ נמצא הראשונה דקתני לא הפרים ממש קאמר אלא והקריב אחרת תחתיה לשחיטה מדעתו (ולא הקריב ממש ותמות השניה) ולא שחטה עד שנמצאת חטאתו האבודה ונתכפר באבודה מדעתו. הראשונה תמות דקתני אההיא ראשונה קאמר דהקריב לשחוטה קודם שנמצאת האבודה להכי קרי ליה ראשונה ותמות משום דמשך אחת מהן מדעתו ואיכא למימר דאפי' רישא רבי היא וליכא למידק מינה טעמא משום דהקריב דלאו הקריב ממש הוא אלא הקריב לשחיטה. אלא לר' אבא אמר רב דאמר הכל מודים שאם נתכפר כו' לא מיתוקמא סיפא כדדייקינן מינה דילכו ליס המלה כלל כרבנן אלא (כר') [לר'] דאמר המפריש לאבוד כאבוד דמי רישא כרבנן וסיפא כר' אין ומאי קמ"ל כו': **נופא אמר רב הונא אמר רב הכל מודין שאם משך אחת מהן והקריב מדעתו שהשניה מתה.** דקנסינן ליה הואיל ועבר מדעתו: **על מה נחלקו על הבא לימלך איזו יקריב דר' סבר לא עשו תקנה בקדשים.** דלא איכפת לן בההיא דמתה: **אלא אמרינן ליה לך התכפר בשאינה אבודה.** דלא איתילד ביה ריעותא ואבודה מתה דאיתילד ביה ריעותא: **ורבנן סברי עשו תקנה בקדשים.** כי היכי דלא תמות: **ואמרינן ליה לך התכפר באבוד כו'.** והכי נחלקו במתניתין בבא לימלך דר' דאמר דתמות קרבן אבודה ליה דאע"ג דבשעת הפרשה אבודה לא בשעת כפרה אפי' הכי תמות אע"ג דבא לימלך ורבנן סברי אם בא לימלך לעולם אין מתה השניה ולא משכחת לה דמתה אלא דהיא דנמצאת לאחר כפרה דההיא נתכפר בשאינה אבודה ונשתייר האבודה הלכך מתה אבל הבא לימלך לעולם לא מתה השניה משום דאמרינן ליה לך התכפר באבודה משום דעשו תקנה בקדשים: **יאכלו מה ת"ל.** דכתיב בחצר אהל מועד יאכלוה: **מה ת"ל.** הכתיב והנותרת מן המנחה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדוש בחצר אהל מועד ולא היה צ"ל יאכלו ולא יאכלוה אלא יאכלו: **מה ת"ל שאם היתה לו מן המנחה:** שאם לא היה לו (לכהן) לאכול אלא מעט מן המנחה: **אוכלין עמה חולין** ותרומה אלמא דעשו תקנה בקדשים: **מאי לאו** הא **ר"א הא.** דקשיא לרב הונא דאמר דר' סבר לא עשו תקנה בקדשים: **לא הא ר"א דרבנן היא:** ור' **אבא אמר רב הכל מודים** כו' **על מה נחלקו על אם נתכפר באבודה דר' סבר** כו'. והכי פליגי בהכי במתניתין דר' **דאמר תמות** קסבר אע"ג דאבודה בשעת הפרשה ולא בשעת כפרה ונשתייר שאינה אבודה אפי' הכי תמות משום **דמפרש לאבוד כאבוד דמי** אע"ג דשאינה אבודה בשתייר מתה: **ורבנן סברי** אם נשתייר אבודה אינה מתה דאין חטאת מתה אלא שנמצא לאחר כפרה דהיינו אם נתכפר באבודה ונשתייר שאינה אבודה אין מתה דמפרש לאבוד לאו כאבוד דמי:

SAMPLE